

Johann Georg Dorsche

**Rector Universitatis Rostochiensis Joh. Georgius Dorscheus Argentoratensis, D.
Ad Exequias, quas Filiolae tenellulae Barbarae Rahnen/ Parentes moestissimi
hodie ... adornabunt, Omnes & singulos Academiae Cives officiose & amanter
invitat ...**

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776781812>

Druck Freier Zugang

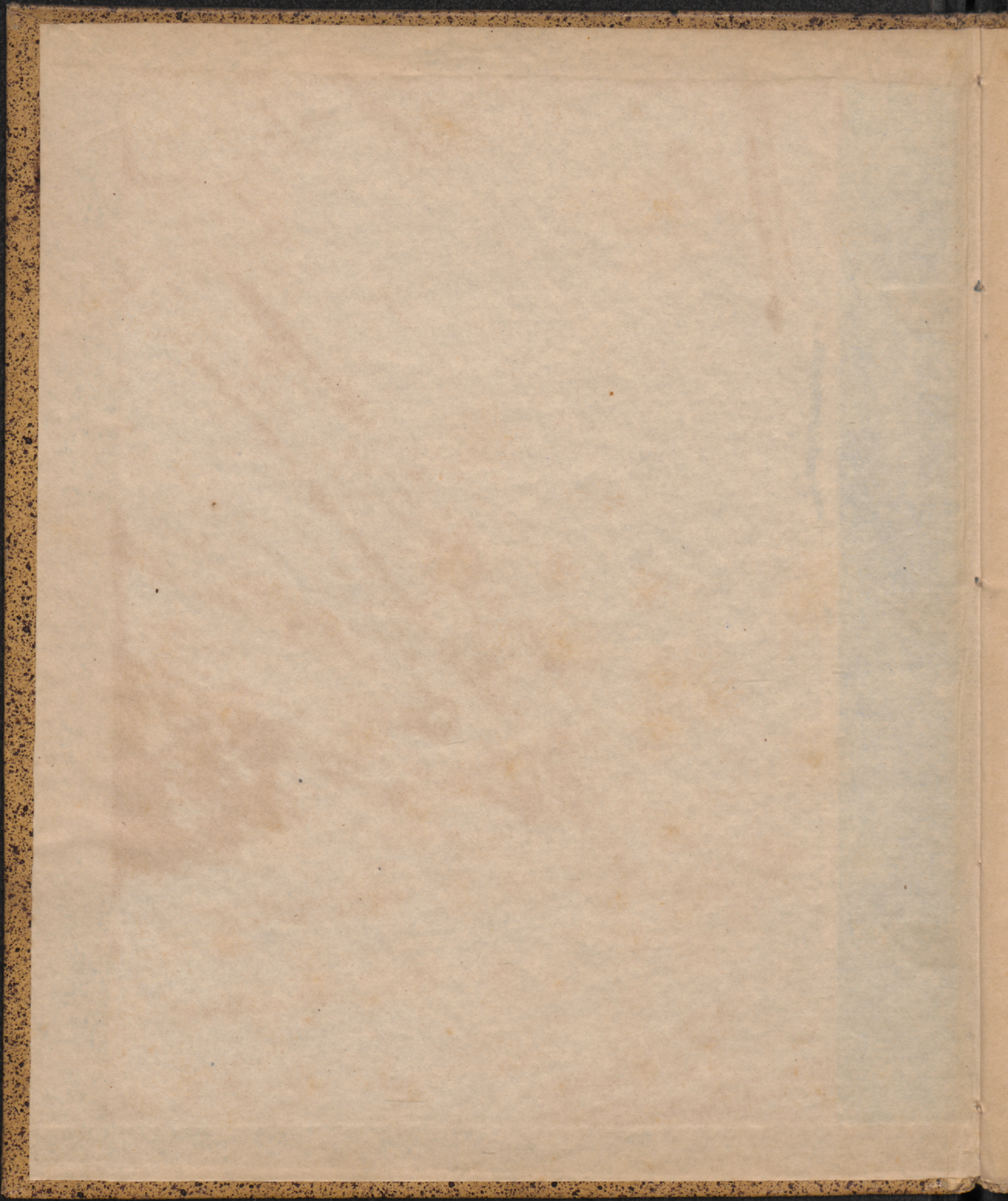
Dorscheus, J. G.

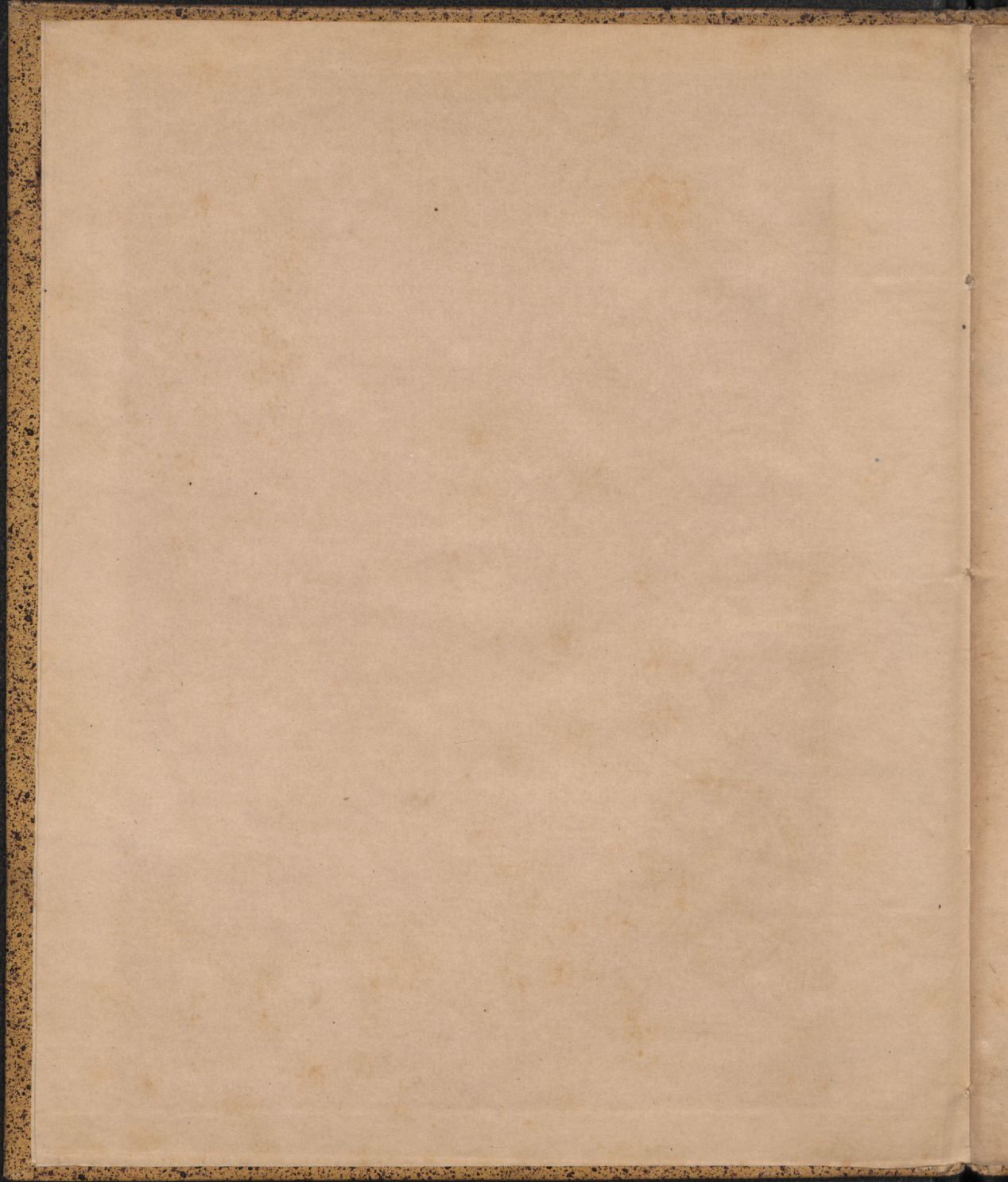
in

B. R a h n e.

Rostock, 1656.

13.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOH. GEORGIUS DORSCHENS
ARGENTORATENSIS, D.

Ad
Exequias,
quas

FILIO LÆ tenellula

BARBARÆ *Rabnen*

Parentes moestissimi

hodie circa horam I. pomeridianam
adornabunt,

Omnes & singulos Academiae Ci-
ves officiosè & amanter invitac

Immortalitatis praesidia uberrima
precatus!

ROSTOCHII,
Typis Haeredum NICOLAI KILII, Acad. Typog.
Anno MDC LVI.

Ellitissima verba, gestus suavissimos circa infantes dispensavit, qui pro nobis infans factus est, ὁ λόγος, summus & æternus summi & æterni Dei filius. VERBA sunt: Ἄφετε τὰ παῖδια, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ εἰσελθεῖν πρὸς με. Τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑβραίων. apud S. Matth. c. 19. 14. S. Marcus c. 10. 14. Ἄφετε τὰ παῖδια εἰσελθεῖν πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ. Τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, ἔμὴ εἰσελθῆ εἰς αὐτήν. S. Lucas c. 18. 16. 17. consonat S. Marco, nisi quod pro τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ, habet τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ. Erasmus legit τῷ θεῷ & op. Reg. Vulgatus reddit Matth. 19. 14. *Sinite parvulos & nolite eos prohibere ad me venire: talium enim regnum caelorum.* Marci 10. 14. *Sinite parvulos venire ad me, & ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum Dei.* Amen dico vobis: quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Luc. 18. 16. *Sinite pueros venire ad me & nolite vetare eos. Talium enim est regnum Dei.* Amen dico vobis, quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud. Legit Vulgatus Θεοῦ, ubi hodie legitur υἱοῦ. Franc. Lucas l. 7. Correct. Rom. h. l. notat, non nullos Codd. pro regnum Dei, scripsisse verbum Dei. Syrus nullam peculiarem in verbis emphasin habet, ut propter eandem opus sit Syriacum textum adscribere. Trostius ita vertit: *Sinite pueros venientes ad me, & ne prohibeatis eos: illorum enim, qui sunt secuti isti, est regnum caelorum.* Marci 10. 14. ita vertit: *Sinite parvulos, ut veniant ad me, & ne prohibeatis eos: illorum enim, qui sicut isti sunt, est regnum Dei.* v. 15 *Ammen dico vobis, quod quisquis non acceperit regnum Dei, sicut parvulus, non ingredietur in illud.* Luc. 18. 16. 17. verba ita exprimit: *Sinite parvulos venientes ad me, & ne prohibeatis eos; illorum enim, qui sunt sicut ij, illorum inquam est regnum caelorum.* Ammen dico vobis, quod qui non acceperit regnum Dei, tanquam parvulus, non intrabit in illud. Expressit autem Trostius seu potius descripsit translationem Imman. Tremmellii. Erasmus Roterod. ita Matth 19. 14. vertit: *Sinite pueros & ne prohibeatis eos ad me venire: talium enim est regnum caelorum.* Marc. 10. 14. ita: *Sinite pueros venire ad me, ne prohibete illos. Talium est enim regnum Dei. Amen dico vobis, quicumque non acceperit regnum Dei tanquam puer, haudquaquam ingredietur in illud.* Luc. 18. 16. 17. ita: *Sinite pueros venire ad me & nolite vetare eos; talium enim est regnum Dei. Amen, dico vobis, quicumque non acceperit regnum Dei velut puer,*

non

non intrabit in illud. Beza Matth. 19. 14. ita. *Omittite istos puerulos & non prohibete eos ad me venire. talium enim est regnum caelorum.* Marc. 10. 14. ita. *Sinite puerulos venire ad me, & ne prohibete eos. talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis: quicumq; non exceperit regnum Dei, ut puerulus, nequaquam ingrediatur in illud.* Luc. 18. 16. 17. *Sinite puerulos venire ad me & non prohibete eos. talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis: quicumq; non exceperit regnum Dei, tanquam puerulus, nequaquam introibit in illud.* Bened. Arias Mont. ita corrigi Vulgatum: Matth. 19. 14. *Sinite puerulos, & ne prohibete eos venire ad me. nam talium est regnum caelorum.* Marc. 10. 14. *Sinite puerulos venire ad me, & ne prohibueritis eos. nam talium est regnum Dei.* Luc. 18. 16. *Sinite pueros venire ad me & ne prohibete eos. nam talium est regnum Dei.* Post Tigurinos Franc. Vatablus ita habet Matth. 19. 14. *Sinite pueros, & ne prohibeatis eos ad me venire. talium enim est regnum caelorum.* Marc. 10. 14. *Sinite pueros venire ad me, ne prohibete eos. talium enim est regnum Dei.* Luc. 18. 16. *Sinite pueros venire ad me & ne prohibeatis eos. talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis, quicumq; non exceperit regnum Dei, veluti (apud Marcum habet tanquam) puellus, non intrabit (haud quaquam ingrediatur, est apud Marcum) in illud.* Antiquum meum MS C tum germ. habet apud Matth. *Laß die Lügelen komen zu mir/ und nichten welt ins weren. Wann all solcher ist das Reich der Himmel. apud Marcum. Die Lügelen komen zu mir/ und nichte welt ins weren. Wann solcher ist das Reich Gog. Gewerlich sag ichs euch/ Ein jeglich der da nit ist als ein Lügeler / der enpfecht nit das Reich Gog / noch get in es. Apud Luc. verl. 16. & 17. Laß die Lügelen komen zu mir / und nit welt ins weren. Wann solcher ist das Reich der Himmel. Gewerlich sag ichs euch/ der da nit enpfecht das Reich Gog als das Kind der geht nit in es. B. Lutherus Matth. 19. 14. Laßet die Kindlein und wehret ihnen nicht zu mir zukommen / dann solcher ist das Himmelreich. Marc. 10. 14. Laßet die Kindlein zu mir kommen und wehret ihnen nicht/ dann solcher ist das Reich Gottes. Warlich ich sage euch/ wer das Reich Gottes nicht enpfecht als ein Kindlein / der würd nicht hinein kommen Luc. 18. v. 16. consentit At v. 17. ita habet: Wer nicht das Reich Gottes nimmet als ein Kind/ der würd nicht hinein kommen. Joh. Dierenberg. Pontific. per omnia B. Lutheri verba retinet. Tigurini ita. Laßet die Kindlein und weeren inn nit zu mir zu kumen. Dann solcher ist das Himmelreich. Marc. Laßent die Kindlein zu mir kommen und werent inn nit. Dann solcher ist das Reich Gottes. Warlich ich sag euch/ wer nit enpfecht das Reich Gottes als ann Kindlein / der würd nit hinein kommen. Luc. Wer nit das Reich Gottes annimpt als ein Kind &c. Joh. Piscator Matth. 19. Laßet die Kinder gehen und wehret ihnen nicht zu mir zu kommen. Dann solchern ist das Himmelreich. Marc. 10. das Reich Gottes. Amen ich sage euch: wer das Reich Gottes nicht empfaabet als ein Kind / der wird mit nichten hinein kommen. Luc. 18. der würd nicht*

nicht hinein kommen. Racovienſes Sociniani nihil mutant, niſi quod pro Kindlein reddant Knáblin / & pro Reich Gottes ponant Königreich Gottes. Belgica vetus: Laet die Kinderkens geworden/ ende en belet haer niet tot my te comen / want ſulcker is dat Hemelryck. apud Marcum: Laet die Kinderkens tot my comen/ enn en keert haer niet. Wann ſulcker is dat Rycke Gottes. Voor waer ic ſegge u/wie dat Rycke Gods niet en ontfange als een Kindeken / die en ſal daer niet in comen. Apud Luc. eſt, Wie dat Rycke Gods niet en neemt als een Kinde &c. Anglica apud Matth. *Suffer littlen children, and forbid them not to come unto me. for of ſuch is die Kingdome of heaven.* Marc. *Kingdome of God. Verely, ſay unto you, vvhosoever ſhall not receive the Kingdome of God, as a little childe, he ſhall not enter therein.* Luc. *ſhall in no wyſe enter therein.* Omitemus Gallicam & Italianam. In omnibus ſanè linguis verba ſonant ſuaviſſimè. GESTUS, & facta ſunt itidem ſummi amoris pleniffima. Rigori & prohibitioni diſcipulorum opponit mellitiffimus Salvator I. ἀγανάκτησιν indignationem. Aegerrimè nimium tulit conſilia à diſcipulis foveri ſcopo ſuo penitus adverſaria, qui eſt, minimos, maximos, infantes, ſenes, nullis ætatis attentis diſcriminibus, ſalvare. Marc. 10. 14. II. ὤσσε κλησιν, allocutionem & advocacionem. qua in habitu proſitos ſerio revocavit & ad ſe pervenire voluit. Luc 18. 16 III. ἐναγκαλιζόμεν, in ulnas exceptionem. Marc. 10. 16. Vulgatus habet, complexans eos. Syrus. וְנָשָׂא עָלָיו אֶת אֲרְצֵי עַל וְנָשָׂא Et ſuſtulit eos in ulnas ſuas. Eraſmus, Tigurini, Fr. Vatablus, *Et cum cepiſſet (Beza, accepiffet) eos in ulnas.* Ben. Arias. Mont. *Et ulnis complexus eos.* German. vetus MSC. Vnd Er umſſing ſie. B Lutherus. Vnd Er herket ſie. Dietenb. conſentit germ. MSCto, ut & Tigurini, & Belgica. Pifcator. Vnd Er nam ſie in die Arme. Quem ſequuntur etiam Racovienſes. Anglica. *hee tooke them up in his armes.* Guil. Budæus ἐναγκαλιζομαι interpreta- tur amplexabundè geſto. πᾶς ὑπαγκάλιστο puer qui in ulnis geſtatur, apud Suidam. IV. ἐπιθεσιν τῶν χειρῶν ἐπὶ τὰ παιδία. Matth. 19. 15. Marc. 10. 16. quæ eſt ſpiritualis aut corporalis beneficii conferendi ſignum. V. ἐλογίαν benedictionem. Marc. 10. 16. Geſtus ſunt & hi Salvatoris noſtri factaq; ad omnem dulcedinem charitatis incomparabilis compoſita. Orthodoxi Theologi, expendentes verba & facta, ita pro infantibus concluderunt. Quorum I. eſt regnum cœlorum ſeu Dei, II. qui ſunt exemplar ad regnum cœlorum promovendorum, III. quos Salvator mundi à ſe etiam in tenerrima ſua ætate abigi pati non potuit: IV. quos ad ſe ſerio evocavit: V. inq; teſtimonium voluntatis ſerix ulnis pectoriq; admovit & impoſitione manuum efficaci ac benefica proſecutus eſt, illos ſaltem aliquo medio communionis ſalutiferæ ad ſe trahit, vivificat, nova nativitate beat, & hæreditatis ſempiternæ candidatis adſcribit. Quo- modo i. enim regnum cœlorum ad ipſos pertineret, ſi nullo medio commu- nis

nis cum regno Dei ad Christum traherentur? si non vivificarentur & bearentur
 nativitate nova? si non candidatis æternæ adscriberentur hæreditatis? 2. Certè
 qui sunt exemplar ad regnum cœlorum promovendorum, illi sunt regni cœlo-
 rum participes: illi sunt capaces saltem aliqua via bonorum regni cœlorum: illis
 non est interclusus omnis ordo impetrandæ salutis. Et qui possunt recipiendo
 regnum cœlorum exemplar esse receptionis ejusdem omnibus aliis, illis utique
 patet aliquod receptionis regni cœlorum medium. 3. Cur quæso agrè tulisset &
 cum gravi aliqua indignatione, illos à se abigi? Cur 4. illos serio ad se evocasset,
 & 5. tot amoris contellationibus persecutus esset, si nullo spiritali beneficio re-
 gni sui afficiendos, veluti nullius capaces, censuisset? At infantium & tenellæ æ-
 tatis liberorum 1. est regnum cœlorum. Negant hoc Anabaptistæ, negant Socinia-
 ni. Smalcias contra D. Frantz, disp. 10. p. 311. quia non dicit Christus horum, sed ta-
 lium h. e. qui similes essent pueris. Hieronym. Moscorovius contra Martinum Smi-
 glecium de baptismo cap. 7. p. 118. Quæstio est, an ex hoc loquendi modo, talium
 est regnum cœlorum, rectè concludatur, infantes servari? Hoc ego nego. Ita &
 Jonas Schlichting. contra D. Meisner. de baptis. p. 840. & seq. Et ipse Socinus in no-
 tis ad Mart. Czechovij. l. de pedobapt. p. 223. ait: Infantes non esse partem Ecclesie,
 quod est *Φορητὸν ἀκροῦ* & intolerabilis vox piis parentibus infantes suos in
 agone ultimo positos cernentibus. Sed salva est consolatio! *παιδῶν* sæpissimè
 est in N. T. *παιδῶν*, talium h. e. horum ipsorum. Matth. 9. 8. glorificabant Deum,
 dantem potestatem *παιδῶν* hanc ipsam, quæ ratione sanationis & remissionis in-
 æstimabilis in Christo eluxit. c. 18. 5. qui suscepit *παιδῶν* *παιδο* h. e. τῶτο & c.
 nam & ille puerulus in nomine Christi receptibilis fuit. Marc. 6. 2. *δυνάμεις*
παιδῶν h. e. hæ ipsæ, quæ tum edebantur & oculis hominum exponebantur.
 Luc. 9. 9. inquit Herodes, *ἀκρω* *παιδῶν* h. e. *παιδῶν*. c. 13. 2. Galilæi passi sunt
παιδῶν, h. e. *παιδῶν*, v. 1. quod Pilatus sanguinem eorum sacrificiis eorum mis-
 cuerit. Job. 4. 23. pater quærit *παιδῶν* h. e. *παιδῶν*, adoratores ipsos in Spiritu
 & veritate. Conf. Act. 16. 24. Rom. 1. 32. 1. Cor. 11. 16. 2. Cor. 3. 4. 12. c. 10. 11. Gal. 5. 21.
 23. Heb. 7. 26. c. 8. 2. c. 12. 3. Exceptio igitur frustranea est. Et horum ipsorum
παιδῶν esse regnum cœlorum, qui tum temporis per circumcisionem efficaci-
 ter fœderi divino inferebantur & *Jus* in re consequerentur, cum ante circumci-
 sionem *Jus ad rem* haberent, patet evidenter ex Christi argumentatione. Sic enim
 se illa habet: *Quorum est regnum cœlorum, eos vos, ó inconsiderati discipuli mei, non*
debeatis à me vestris intempesivis interdictione arcuisse, qui Rex cœlorum sum.
 Atqui discipuli non similes infantum, sed ipsos infantes à Rege cœlorum arcue-
 runt. Qualis quæso vis concludendi hæc foret? *Quorum similibus competit regnum*
cœlorum, illi non sunt arcendi à Christo. At infantum similibus competit regnum cœlo-
rum. E. Quis non videt propositionis nullitatem? Qui per *παιδῶν* grandiusculos
 pueros

pueros intelligendos necesse putant, non advertunt, quod contra scopum Christi militent. *παιδία* exempla constituere simplicitatis, non repugnantiae, receptionis sinceræ, omnibus ad regnum cælorum contendentibus, scopus est Christi. Quo plus ætatis vero est in pueris, eo minus aptitudinis ad adumbrandam istam simplicitatem Christo dilectam &c. Aetas progressu suo contaminat pueros. II. *infantes constituit exemplaria per receptionem regni Dei suam receptionis omnium regnum Dei desiderantium.* Sensus certè Christi ille est. Qui in officina Spiritus sancti est positus, recipiendi regni cælorum causa, ita omnino regnum cælorum recipere debet, quoad impedimentorum remotionem, ut sunt contradictio, repugnantia, scrupulositas, aversio &c. sicut in ea positus infans, jam jam Deo iniciandus, illud recipit. III. *Infantes Salvator mundi à se etiam in illa tenerrima ætate sua abigipati non potuit.* IV. *eosdem ad se serio evocavit.* V. *in q. testimonium voluntatis suæ seriæ ulnus pectoris, admovit atq. impositione manuum efficaci ac benefica prosecutus est,* ut ex textu liquet. Conf. D. Gerhard. 10. de bapt. §. 187. Ergo infantes saltem aliquo medio communionis salutiferæ ad se trahit, vivificat, nova nativitate beatæ hæreditatis sempiternæ candidatis adscribit. At vero sacramento initiationis, quod sic vocamus, nullum est ordinatius, nullum aptius. Magnus est ergo in Tertulliano nævus, quem Sociniani, omisis infinitis aliis sibi adversantibus, pro errorum suorum patrocinio, arripiunt, cum ille de baptismo cap. 18. p. 225. de tempore suscipiendi baptismi disputans, ita ad verba Christi salutis sua excipit. *Ait quidem Dominus, Nolite illos prohibere ad me venire. Veniant ergo dum adolescent; veniant, dum discunt; dum docentur, quo veniant; fiant Christiani, dum Christum nosse potuerint. quid festinat innocens ætas ad remissionem peccatorum? cautius agatur in secularibus, ut cui substantia terrena non creditur, divina credatur. norint petere salutem, ut petenti deesse videar.* Nam Christus non imperat futuram & progressu temporis instituendam adductionem infantum ad sui completum, sed illa ipsa βρεφῶν, illa *παιδία*, quæ arcebantur tum temporis ab ipso, actutum jubebat ad se admitti, illico in ulnas accipiebat & per impositionem manuum cælesti benedictione complebat. Et Tertullianus sui ipsius oblitus de Monogamia c. 8. p. 574. argumentum ad servandam virginitatem regno cælorum commodâ ex eo capit, quia puellorum dicitur esse regnum cælorum, utiq. adhuc puellorum, adhuc virginum, nec seculi concupiscentia inquinatorum, quibus proinde similes esse decet hæreditatis cælestis cupidos adultos. Rectius antiquior Tertulliano lustris aliquot Irenæus lib. 2. c. 39. inquit. *Omnem ætatem Christus sanctificat per illam, quæ ad ipsum erat, similitudinem: Omnes, inquit, omnes venit per semetipsum salvare: omnes, inquam, qui per eum RENASCUNTUR in Deum, infantes, & parvulos & pueros & juvenes & seniores. Idem per omnem venit ætatem & infantibus infans factus, sanctificans infantes: in parvulis parvulus, sanctificans hanc ipsam habentes ætatem.* Ita seculo post Christum secundo Anno 180. Irenæus.

Quod

Quod notandum contra assertionem Walafridi Strabonis *de reb. eccles. c. 26.* cui ad stipulatus Ludovic. Vives ad *Aug. d. C. D. l. c. 27. scil. neminem olim ad motum fuisse sacro baptisterio nisi adulta jam etate &c.* Sed hæc aliàs. Revertamur ad amabilem Christi Salvatoris vocem, quæ tantam cœlestis amoris fragrantiam sparsit de se, cum adhuc exinanitus esset, & in forma servi, reconditis cœlestis gratiæ thesauris, obambulet. Sanè enim qualem se tunc in his terris infantibus exhibuit, talem etiam aliàs. Et credibile est, discipulos JESU, qui imprudenter infantes ab amplexibus Christi repulerunt, postquam Christi indignationem experti sunt, & quanto fervore eos complecteretur, non sine ingenti admiratione intuiti, ubi commodè obvia haberunt in ulnis parentum hærentia tenella ejusmodi corcula, eadem ad *Φιλαν-
Θρώων* Magistri degustandum amorem vehementer invitasse. Quanto ergo major erit Christi exaltati & ad dextram Patris sui cœlestis in throno gloriæ confidentis erga infantes nostros amoris divini effusio? Succenset utiq; mundo, per tot errores, per tot scandala avertenti infantium ad se adventum. Indignatur parentibus tam segnibus in infantium adductione. Vocat è throno suo hortatibus indefinentibus Orientem, Occidentem, Meridiem, septentrionem, ut expergefiat adducatq; suos infantes fiatq; ipsis similis. In primis in Ecclesia explicat ulnas gratiæ & amplexus infantibus offert. Mysterium baptismi inexplicabiles heic osculationes præbet. Sic in regno gratiæ. E regno gloriæ ad se vocat, ad se trahit infantes & in beatitudinis sempiternæ tranquillissimum sinum recipit, quoties præmatura morte è parentum ulnis abstrahit. Id quamquam acerbum apparet imperium, quia tamen à Christo est, caveant PARENTES, ne verando & intercedendo modum excedant & indignationem ejus provocent, quod Discipulis contigit.

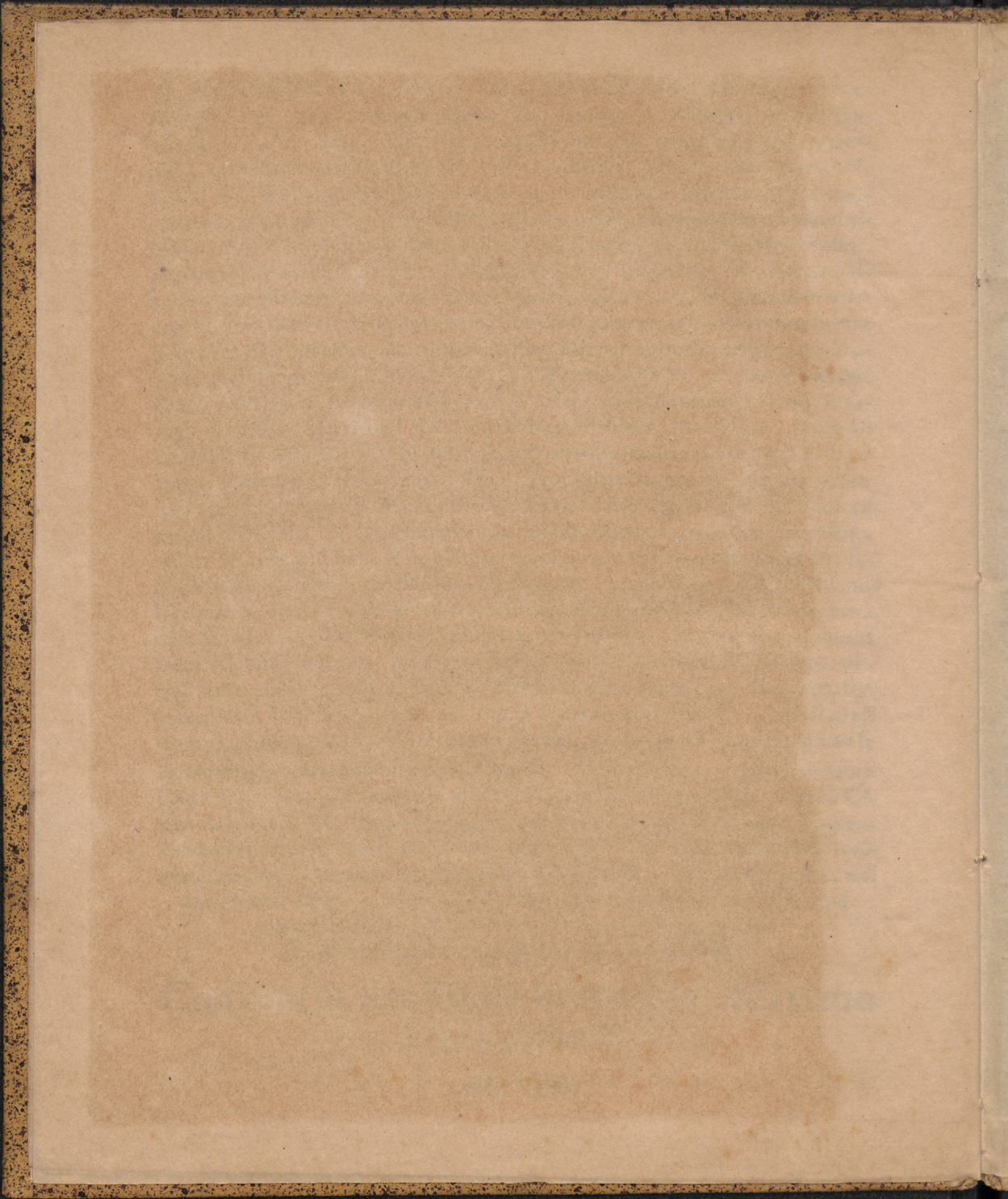
Resignabunt ista ratione voluntatem suam in supremi imperii JESU CHRISTI nutum Nobil. amplissimus & excellentissimus Vir, HENRICVS Rahne/ JCus, Antecessor Acad. nostræ & Consistorii Assessor præclarissime, meritis, Dn. Amicus & Collega noster honoratissimus, & honoratissima conjux ejus, matrona omnibus sexus sui ornamentis decoratissima ELISABETHA STEPHANIA &c. postquam ista ratione è regno gratiæ ad regnum gloriæ evocavit Rex gloriæ JESVS inq; suas ulnas recepit tenellulam puellam BARBARAM, filiulam ipsorum longè jucundissimam. Nobis, quæ ad funerationem decoram requiruntur, peragenda sunt. Originem puellæ jam nominatis parentibus indicavimus. Incidit illa in XXII. Junii hor. II. pomerid. Anni 1716. Claret autem præter patrios splendores etiam avitis. Avum paternum habuit HENRICVM Rahnen/ JC. Syndicum primò Helmstadii, deinde ex regia Dan. stirpe oriunde DOROTHEÆ Illustrissime vidua Luneburg. Consiliarium. Aviam paternam, CATHARINAM Dn. BARTHOLI Reichen Jur. & Philôs. Doctorem, inisq; Prof. & Procancel. Lipsen,

fis

sis, post Decani S. Blasii Brunsvigæ, & Illustriss. Brunsv. & Luneb. Ducis JULII &c. con-
 siliarii Filiam. Avum maternum habuit Nob. Ampliss. & excellentiss. Virum, Dn.
 LAVRENTIVM STEPHANI, Ducum Illustrissim. Mecklenb. in dicasterio provin-
 ciali Vice Præsidentem, Acad. Rost. PP. & Assess. Consistorii. AVIAM maternam AN-
 NAM COTHMANNIAM superiori anno cœlitibus sociatam. Proavum
 paternum habuit HENRICVM Kähne / Civem Neobrandenburgensem honoratis-
 simum. Proaviam paternam, MECHTILDEM Baden! feminam pientissimam.
 Proavum maternum, ex una parte JOACHIMVM STEPHANI Jct. Acad. Gryphs-
 vvald. Antecessorem & Syndicum, Princip. Pomer. Consil. & Consistorii Ducalis Directo-
 rem, Virum ORBI erudito notissimum. Ex eadem parte proaviam maternam habuit
 BARBARAM Ribowen matronam clarissimarum virtutum. Ex altera parte Pro-
 avum maternum habuit ERNESTVM COTHMANNVM Jct. summi nominis.
 Consiliar. Mecklenb. Cancellariumq̄, Profess. Rostoch. incomparabilem, &c. &c. Pro-
 aviam maternam ELISABETHAM, condecoratissimam matronam, filiam D.
 FRIDERICI Meyns / Jcti & Antecessoris Academiæ primum, deinde Civitatis hujus
 Syndici & demum Consulis prudentissimi. Tantis parentibus, tot meritis majo-
 rum, nobilissima puella nostra mundo inclaruit: sed major ejus splendor ex
 amore JESV fuit. Vixit in mundo, parentum delictum, quos jam subridente
 vultu, blandis gestibus, & manu exerta venerari atq; demulcere solita est: fa-
 milia gaudium, quam tenellis blanditiis attraxit, annum unum & undecim
 septimanas. Vixit, ut cum diversis tenelli corpusculi adversitatibus configere
 necesse habuerit. Tandem infestas teneræ ætati variolas, sive papulas, tanquam
 amoris summi vinculum, in eam conjecit Dominus JESVS, & sic IX. Septemb.
 frustra retinentibus medicaminibus pretiosissimis, animulam sanguine suo
 purpuratam è debilitato extraxit atq; ad se traxit corpusculo. Tracturus est
 idem Θεός Φιλῶ JESVS è throno gloriæ in novissimo tandem die ad se
 ipsum corpusculum animulæ reduniendum. Componamus ergo idem more
 Christiano in sinum terræ matris, donec in sinum JESV repetatur. Fiet id, CI-
 VES ACADEMICI, si, quod peramanter & officiosè rogo & moneo, frequen-
 tes ad exequias ejus ibitis & clarissimis originibus, quas supra commemoravi-
 mus, debitam hac ratione venerationem testabimini. Cogitabitis juxta, nisi
 conabimini recipere regnum cœlorum, sicut hic infans, vos non istud
 intraturos. Faxit Dn. JESVS, ut omnes ingrediamini!
 Dab. Rostoch, XII. Sept. A. O. R. c̄lo lcc LVI.

Conventus fiet hodie in templo Mariano
hora I. pomerid.

(o)

Quod notandum contra assertionem Walafridi Strabonis de reb.
 ad stipulatus Ludovic. Vives ad Aug. d. C. D. l. 1. c. 27. scil. neminem ol
 fuisse sacro baptisterio nisi adulta jam etate &c. Sed hæc aliàs. R
 amabilem Christi Salvatoris vocem, quæ tantam cœlestis amoris
 sparsit de se, cum adhuc exinanitus esset, & in forma servi, recon
 gratiæ thesauris, obambulare. Sanè enim qualem se tunc in his te
 exhibuit, talem etiam aliàs. Et credibile est, discipulos JESU
 denter infantes ab amplexibus Christi repulerunt, postq
 indignationem experti sunt, & quanto fervore eos co
 non sine ingenti admiratione intuiti, ubi commodè ob
 runt in ulnis parentum hærentia tenella ejusmodi corcula, eade
 Ἐπεὶ Magistri degustandum amorem vehementer invitasse.
 major erit Christi exarati & ad dextram Patris sui cœlestis in thron
 fidentis erga infantes nostros amoris divini effusio? Succenser utiq
 rot errores, per tot scandala avertenti infantium ad se adventum
 parentibus tam segnis in infantium adductione. Vocatè thro
 tibis indefinentibus Orientem, Occidentem, Meridiem, sept
 expergefiat adducatq; suos infantes fiatq; ipsis similis. Inprin
 explicat ulnas gratiæ & amplexus infantibus offert. Mysterium l
 plicabiles heic osculationes præbet. Sic in regno gratiæ. Ereg
 se vocat, ad se trahit infantes & in beatitudinis sempiternæ tran
 sinum recipit, quoties præmatura morte è parentum ulnis abstra
 quam acerbum apparet imperium, quia tamen à Christo est,
 RENTES, æverando & intercedendo modum excedant & in
 ejus provocent, quod Discipulis contigit.

Resignabunt ista ratione voluntatem suam in supremi
 CHRISTI nutum Nobil. amplissimus & excellentissimus Vir, F
 Rahne/ JCtus, Antecessor Acad. nostræ & Consistorii Assessor præclar
 Dn. Amicus & Collega noster honoratissimus, & honoratissima conjux
 omnibus sexus sui ornamentis decoratissima ELISABETHA
 &c. postquam ista ratione è regno gratiæ ad regnum gloriæ evoc
 JESVS inq; suas ulnas recepit tenellulam puellam BARBARAM,
 rum longe jucundissimam. Nobis, quæ ad funerationem deco
 tur, peragenda sunt. Originem puellæ jam nominatis parentibus i
 cidit illa in XXII. Junii hor. II. pomerid. Anno 1645. Claret autem
 splendores etiam avitis. Avum paternum habuit HENRICVM
 Syndicum primò Helmstadii, deinde ex regia Dan. stirpe oriundæ D
 illustrissima vidua Luneburg. Consiliarium. Aviam paternam, CAT
 Dn. BARTHOLI Reichen Jur. & Philos. Doctorem, initsq Prof. & P

